

I QUÈ MÉS

Ahir després de la nostra conversa vaig estar pensant en tot una mica ja que vaig sortir amb una sensació que no em va agradar gens personalment. Em va anar molt bé posar tot damunt la taula perquè la veritat que no tenia la sensació d'haver causat aquest impacte respecte a això i a d'altres temes que van sortir.

En resposta a què demano, en principi era el que posa a la instància que vaig presentar a l'estiu, sol·licitud feta de forma correcta o no, això és una altra història, però que des de llavors fins a ara, a un any vista, encara no s'havia parlat ni havia tingut cap resposta. Jo vull fer les coses ben fetes, o m'agrada fer les coses ben fetes i crec que tot i equivocada la manera o no, ho havia d'intentar. El "NO", sempre el tenim d'entrada, però no cal esperar gairebé 13 mesos per tenir una resposta.

A partir d'aquí, podem seure i parlar el motiu de la meva petició i davant la negativa sobre la meva demanda, mirar de buscar i/o proposar alternatives que no suposin SER MÉS QUE NINGÚ, però sí que a mi com a professional em permetin treballar dintre d'una similitud proporcionada a la d'altres companyes/es d'una altra entitat però dins del mateix departament amb condicions més avantatjoses que les meves. MAI he parlat de salari, MAI he parlat d'horari similar al seu. Tinc molt clar d'on sóc, aquesta no és la qüestió. I a més a més he de dir que sóc de les poques persones a qui li agrada molt ésser d'on sóc, perquè per damunt de tot, el que m'agrada és la meva feina (i avui això no ho pot dir qualsevol persona). Es tracta només de veure i escoltar sense prejudicar, quines millores puc tenir dintre de la norma que m'esteu dient que és l'estàndard per tothom de la casa ja que l'altra opció proposada m'ha quedat clara que és inviable en aquesta empresa.

Abans de justificar les raons que ara explicaré, m'agradaria també dir, que no sempre ens hem de comparar per consolar-nos amb persones que estan en pitjors condicions a nosaltres com a consol. Cadascú ha de lluitar pels seus drets i millores, i organitzar-se de manera que els pugui mantenir. És a dir, que si una persona no pot recuperar la feina de a més a més, o no s'ha organitzat

prou bé o realment la seva feina suposa més del que sembla, per la qual cosa entenc també que s'hauria de fer un replantejament de tasques. Allò claríssim és que aquest tampoc no justifica que un altre pugui recuperar les hores extremes o fins i tot no fer-ne cap si li convé. Cada persona som un món i tenim unes particularitats implícites a les tasques que desenvolupem, i cada persona tindrà diferents raons de gestionar-se d'una manera o d'una altra la seva feina sempre i quan es compleixin els objectius establerts dins dels terminis marcats. A qui li molesta això? Amb qui em voleu comparar? La decisió és de dalt, no d'un equip de treball que treballa colze a colze dia a dia (tot i que hi hagin desavinences).

A més a més, també vull remarcar que la nostra responsable directa SEMPRE m'ha recolzat en tot allò que he demanat, però que ha sigut a partir d'aquest any, amb la directriu generalitzada de no fer hores fora de l'horari establert i en cas de fer-les, anar regularitzant-les el més aviat possible, que hem vist que aquest sistema a mi no em serveix perquè tinc atencions personalitzades gairebé cada dia i sinó tinc reunió obligada amb l'equip departamental, llavors no puc recuperar amb normalitat com la resta de companys/es perquè no és possible, però això ja ho parlaré de forma més detinguda amb ella a veure quina és la seva opinió i així que pugui redactar l'informe corresponent. Igual em passa amb la resta de permisos: vacances, assumptes propis, etc, per això jo vaig presentar la meva planificació anual amb unes mesures de conciliació familiar, tant de moda ara a qualsevol programa d'empresa, però que finalment no corresponent a la realitat.

A canvi es tracta de pactar que MAI demanaré altres períodes (llevat de casos de força major), perquè ja sé des de principis d'any fins al final, quins dies tindrè puntes de treball i quins altres seran més relaxats o sense gairebé activitat. Només vull gestionar jo mateixa el meu calendari anual sense deixar de banda les meves obligacions i responsabilitats envers l'empresa.

I QUÈ MÉS? Sé que tindrè per resposta. Doncs tot allò que convingui per lluitar pels meus drets, millor dit, els nostres drets! ja que la bona intenció queda molt bonica en paper, però a la realitat costa molt de pactar. Pares, mares,

representants legals... tenim molt complicada la nostra compatibilitat familiar amb les responsabilitats del treball, però tot i així, volem ser professionals i complir amb aquestes obligacions i responsabilitats que ja he comentat sense deixar de banda la nostra vida personal, que com ben bé diu la pròpia paraula, és "personal". La meva pregunta ara és: I QUÉ MÉS VOLEU VOSALTRES?